

УДК711.4

Мещерякова О.М.,
olya.meshcheryakova@gmail.com, orcid/ 0000-0003-1563-9870,
к.арх., доцент Русанова І.В.,
i.rusanova2018@gmail.com, orcid/0000-0002-9233-6112,
Національний університет “Львівська політехніка”

АСПЕКТИ МІСЬКОЇ РЕКРЕАЦІЇ

В контексті розгляду основних проблем міської рекреації, класифіковано осередки рекреації за функціональним призначенням, розташуванням у місті, тривалістю та періодичністю відвідування. Проведено ранжування об'єктів у міській рекреаційній системі. Визначені сучасні напрями і принципи трансформації рекреаційної сфери у міському середовищі Львова.

Ключові слова: міська рекреація, класифікація, рекреаційні ресурси, рекреаційні осередки

Постановка проблеми. Серед загальних понять рекреації, що означає відновлення фізичних, психологічних та інтелектуальних сил людини, «міська рекреація» тісно пов'язана з міським середовищем і функціонально відображає потреби жителів міста у відпочинку. Будучи невід'ємною частиною процесу життєдіяльності людини, міська рекреація здійснює зв'язок в системі людина↔природа↔архітектура.

В сучасних умовах модернізації міського середовища, організація рекреації – це частина соціально-економічної політики і містобудівного планування, спрямована на покращення умов проживання міського населення. Так, поруч з традиційними, формуються нові осередки, враховуючи вік та потреби жителів окремих районів міста. Це обумовлює необхідність у впорядкуванні і вдосконаленні прийомів та способів організації міської у містобудівному плануванні.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Рекреація є предметом дослідження багатьох дисциплін, пов'язаних між собою – рекреаційної географії, екології, економіки, соціології, ландшафтної архітектури, містобудування та ін.

Загальні теоретичні питання рекреації і пов'язаної з нею ландшафтної архітектури, висвітлені в роботах Т. Панченко, І. Родічкіна, В. Нудельмана; теоретичні і термінологічні поняття досліджували Н. Мироненко, І. Твердохєбов, І. Смаль; формування територій рекреаційно-розважального призначення у міському середовищі відображено у публікаціях О.Олійника, О. Зубричева, Н. Крижановської; прикладні питання рекреаційно-туристичного

природокористування розглядаються в статтях С. Тупіся, В. Дідика, О. Любіцевої, І. Кочеткової; організація рекреаційних послуг систематизована в праці В. Величко.

Серед великої кількості досліджень і публікацій відносно мало тих, що торкаються безпосередньо організації міської рекреації, яка останнім часом зазнає значних змін.

Виклад основного матеріалу. Одним з сучасних напрямів планування міського середовища є організація різних видів рекреації – утилітарної (відпочинкової), оздоровчої, спортивної, розважальної, лікувально-профілактичної, екскурсійної, які втілені у територіальні осередки різної величини і профілю та спеціалізовані заклади.

Всі рекреаційні осередки у місті виконують наступні функції: психофізіологічну – відновлення життєвих сил і психічного здоров'я; біологічну – зниження захворюваності; соціально-культурну – спілкування з природою, розширення кругозору, економічну – підвищення продуктивності праці і розвиток сфери рекреаційних послуг.

Міська рекреація базується на основних складових:

- *рекреаційні ресурси* – міські відкриті простори, території природного і штучного ландшафтів, зелені насадження, водойми тощо;
- *рекреаційні об'єкти* (осередки), що виконують певні рекреаційні функції;
- *рекреаційна діяльність*, яка включає управління рекреаційними об'єктами, сферу обслуговування з надання рекреаційних послуг.

На цих основних складових базується організація міської рекреації, основне завдання якої полягає у створенні повноцінного середовища із забезпеченням мешканців об'єктами рекреації, з дотриманням нормативної пішохідної і транспортної доступності, врахуванням соціальних і вікових груп населення, сучасних вимог і потреб мешканців міста.

Однією з основних характеристик рекреації є її тривалість у часі. Рекреаційні зони за терміном перебування відпочиваючих поділяються на зони короткочасного відпочинку (в межах і за межами міських населених пунктів з урахуванням доступності їх на громадському транспорті, як правило, не більше 1,5 год-2 год) та зони тривалого відпочинку (за межами міських і сільських поселень на узбережжях водних об'єктів, на рівнинних і гірських територіях-будинки відпочинку, пансіонати, дитячі табори тощо). До *внутрішньоміських* рекреаційних зон короткочасного відпочинку відносять районні, міські та спеціалізовані парки, обладнані пляжі, водно-спортивні бази, дитячі об'єкти [1]. З огляду на цю класифікацію, міська рекреація належить до короткочасної, проте її важливою особливістю є не термін перебування, а місця відпочинку,

які повинні відповідати, в першу чергу, віковій категорії мешканців міста (рис. 1, рис. 2). Такий вид відпочинку з обмеженим набором занять (дитячі ігри, спортивні заняття, ранкові прогулянки і пробіжки) відбувається зазвичай на невеликих за розмірами ділянках і територіях, наявність яких впливає на комфортність проживання і якість середовища.

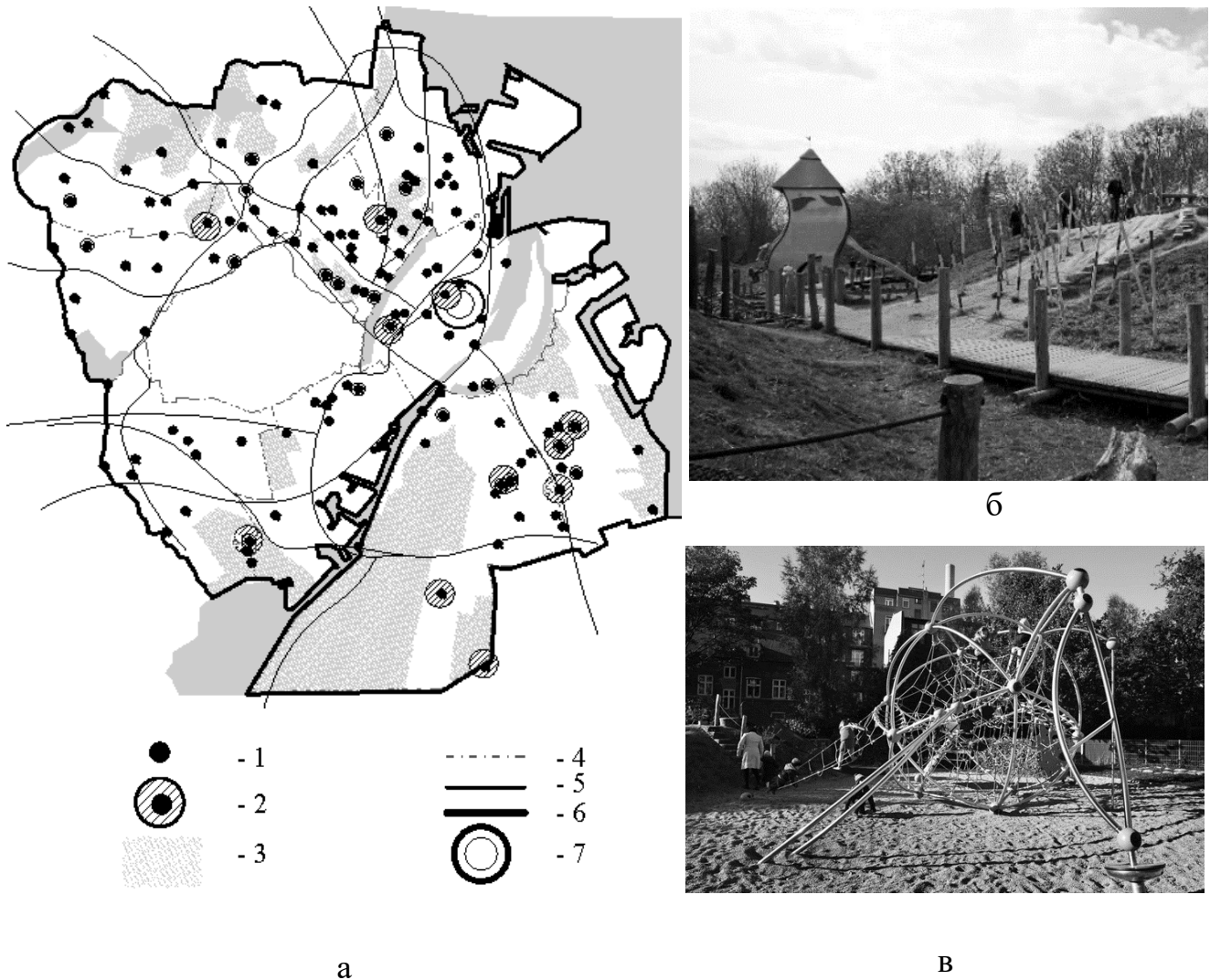

Рис. 1. Рекреаційні осередки для дітей, Копенгаген, Данія. В структурі міста простежується мережа рекреаційних осередків для дитячої вікової категорії.

а-схема організації дитячих рекреаційних осередків [О.Мещерякова, 2017],

1-дитячі рекреаційні осередки повсякденного користування, 2- періодичного використання, 3-парки, сквери, 4- межі районів міста, 5-вулиці, 6-межа міста, 7-загальноміський центр;

б- Naturlegepladsen, Копенгаген, Данія -районний дитячий рекреаційний осередок періодичного використання*; в – Bispeengen, Копенгаген, Данія -дитячий майданчик повсякденного використання*

Лижна траса «Савич-парк», Тернопіль, Україна
(площа 3 га, період використання – грудень-
березень)*

Міський пляж, Познань, Польща
(період використання – травень-
вересень)*

Рис. 2. Сезонні осередки рекреації в структурі міста: осередки рекреації розважального і культурно-пізнавального характеру в межах міста, призначені для місцевих мешканців і переважно туристів. Наявність привабливих рекреаційних об'єктів: пляжу, озера, ландшафтно-природного парку, а також місць історично-культурної і архітектурної спадщини стимулює такий вид відпочинку

Іншою важливою ознакою міської рекреації є частота відвідувань рекреаційних осередків: на окремих територіях, центрах і комплексах, закладах, що накладає граничну величину навантажень на ці об'єкти. Серед інших функціональних систем міста, в рекреаційній системі можна виділити різні ієрархічні рівні рекреації: *повсякденну, періодичну епізодичну*. Повсякденна рекреація призначена для регулярного відвідування і спілкування мешканців кварталу, мікрорайону, житлової групи, розташована, як правило, з радіусом пішохідного доступу 300 - 400 м на невеликих ділянках з обмеженим набором рекреаційних занять: прогулянок, дитячих забав, спортивних ігор, відпочинку мешканців. Останнім часом цей вид рекреації привертає особливу увагу місцевих органів самоврядування, територіальних громад і самих мешканців. Показовим є самоорганізація населення у ОСББ з благоустроєм прибудинкових і внутрішньоквартальних територій, що втілюється у міських програмах «Мій двір» [4].

Організація повсякденної рекреації – одна з важливіших задач формування і трансформації міського середовища. З цією метою треба враховувати основні містобудівні характеристики простору: тип забудови, екологічний стан, наявність рекреаційних ресурсів у різних районах міста. Наприклад, для садибної забудови з індивідуальними ділянками треба виділяти спільний простір з необхідним облаштуванням для ігор дітей, спортивних занять, відпочинку. В районах масового житлового будівництва 60-80-х років є більше можливостей для освоєння вільних просторів під рекреацію, а в щільно

забудованих центральних частина міста часто повністю відсутні відкриті ділянки для рекреації. Внутрішньоквартальні і дворові простори, які могли б бути місцями рекреаційних осередків, забудовані тимчасовими спорудами або використовують для стоянок машин.

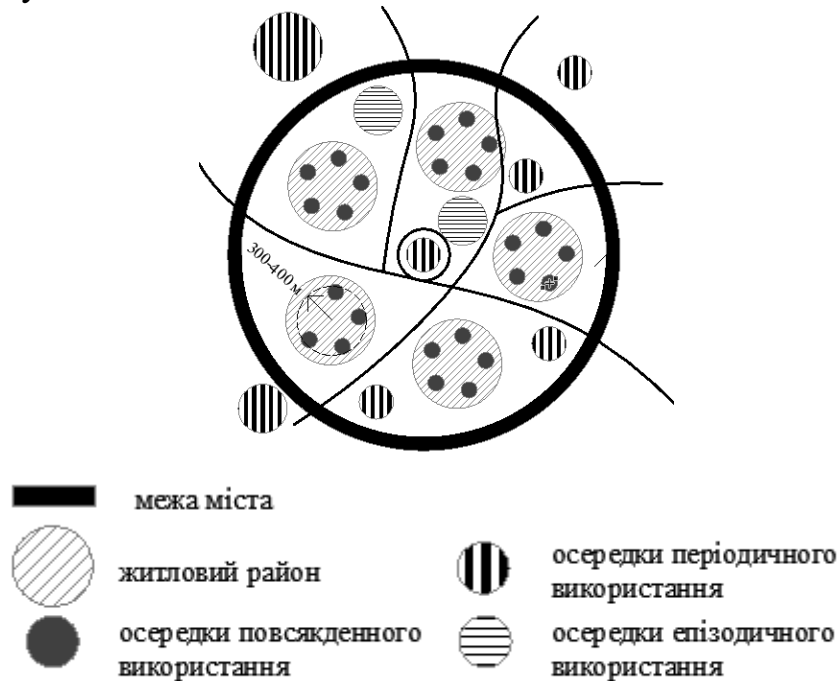

Рис. 3. Модель міської рекреації за частотою відвідування [О.Мещерякова, 2017]

Осередки періодичного обслуговування – дитячі, спортивні, культурно-розважальні відповідають тижневому циклу рекреаційної діяльності. Вони зазнають найбільших змін з появою нових форм рекреації через сучасні потреби широкого вибору таких закладів.

До рекреаційних осередків епізодичного відвідування відносяться території міста з унікальними пам'ятками природи, історії, культури і архітектури, музейні комплекси, місця проведення фестивалів, ярмарок, міських заходів, а також – заклади спеціального призначення: турбази, спеціалізовані парки, наприклад – етнографічні. До цієї групи рекреації можна віднести позаміські бази відпочинку, місця риболовлі та мисливські угіддя, які формують зовнішнє рекреаційне середовище міста.

Особливу увагу міської рекреації становлять парки загального і обмеженого користування. Частота їх відвідування коливається залежно від розташування їх у місті, транспортної доступності, профільної функції, атрактивності [5]. Формуючи рекреаційну систему в цілому, вони стають ефективним резервом міської рекреації, особливо парки районні, які найближче розташовані до мешканців в різних частинах міста. Такі парки, які часто є

неупорядкованими територіями зелених насаджень, сприятимуть рівномірності розташування місць рекреації. В деяких дослідженнях регламентовано радіус доступності парків до місць проживання: загальноміських парків – 2-4 км, до районних – 1,5 – 2 км, що дорівнює витратам часу в межах 20-30 хв на звичайному транспорті [6].

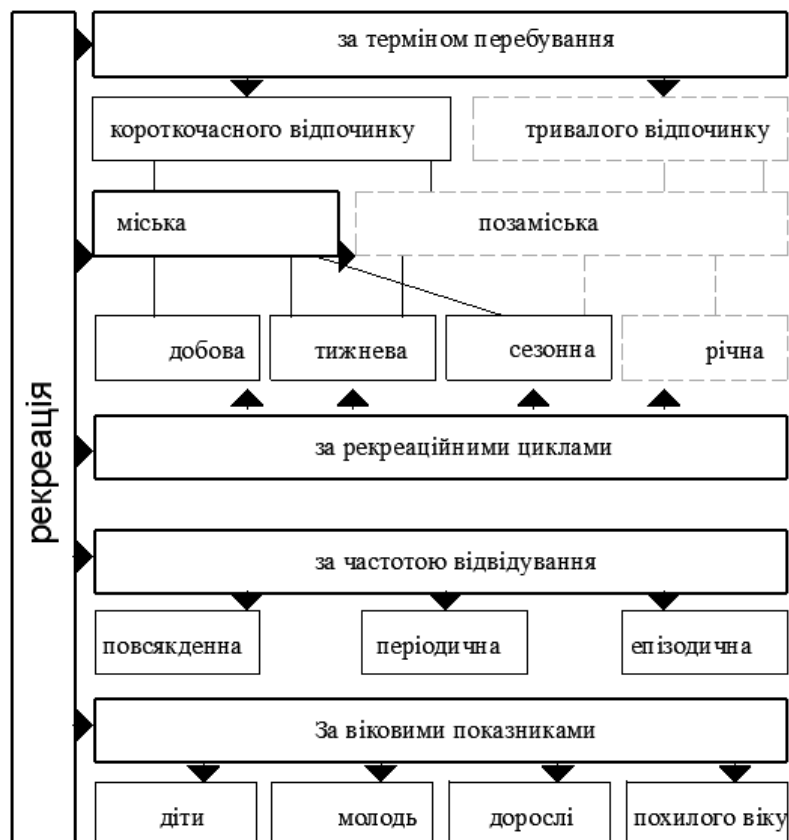

Рис. 4. Класифікація осередків рекреації

Стратегія розвитку міської рекреації з урахуванням сучасних вимог різних вікових соціальних груп населення спирається насамперед на використання вже існуючих паркових територій із традиційними функціями парків культури і відпочинку, із перетворення їх у поліфункціональні осередки рекреації із дитячими, спортивними зонами, проведення ярмарок, фестивалів, концертів.

Така тенденція розвитку міської рекреації існує в багатьох зарубіжних країнах. Починаючи ще із взірцевого парку, створеного Уолтом Діснеєм, вона продовжується в країнах Європи і Азії, де території природного ландшафту доповнюються штучними, наприклад, в Японії – штучні синтетичні тропіки, казкові тематичні поляни, інтерактивні центри дозвілля [7].

Найпоширенішими і найпопулярнішими є осередки короткочасної міської рекреації: різного роду майданчики, малі за площею осередки відпочинку,

наближені до житла, розташовані безпосередньо серед житлових груп або в радіусі 15-20 хвилинної пішохідної доступності. Реалізація таких умов найбільш можлива в районах новобудов з відкритими просторами в забудові і «нічийними» ділянками між будинками. У серединній часині міста зазвичай використовують внутрішньо-квартальні простори, а також – районні парки з влаштуванням секторів (зон) короткочасного відпочинку. Як правило, відсутні можливості влаштування осередків відпочинку в історичному центрі і щільно забудованих районах центральної частини міста. Чи не єдиним засобом задоволення рекреаційних потреб мешканців цих районів, особливо маломобільних верств населення є облаштування внутрішніх подвір'їв або розривів між будинками, в яких беруть участь самі мешканці.

Заклади рекреації періодичного відвідування, в основному – недержавні структури для всіх верств населення, як правило, розташовані нерівномірно або сконцентровані в одному районі, що робить їх малодоступними для широкого кола населення. Працюючи на комерційній основі такі заклади мають тенденцію до розширення своєї діяльності і наближення до споживача, розміщуючись в громадських центрах житлових районів.

Об'єкти рекреації загальноміського значення з епізодичним відвідуванням – центральні парки, музеї, картинні галереї, спорткомплекси, видовищні і виставкові заклади разом із зонами історично-культурної спадщини являють собою високу рекреаційну цінність, особливо для туристів. Для вдосконалення туристично-екскурсійної діяльності як складової міської рекреації в значніших містах України передбачається створення туристичних зон не тільки в історичному ядрі, а й в інших районах міста. Сукупність таких зон, об'єднаних екскурсійними маршрутами, формують єдину атрактивну систему міської рекреації.

Місця масового відпочинку у межах міста доповнюються позаміською рекреацією у лісопарках, рекреаційних лісах, на берегах водоймищ, садах-городах, дачах з максимальним відвідуванням у вихідні дні літнього періоду. Пріоритетними і відповідно більше навантаженими є території з кращою транспортною доступністю.

До об'єктів міської рекреації відносяться і заклади спеціалізованого профілю: санаторії-профілакторії для окремих груп населення, центри реабілітації і релаксації, санаторні школи-інтернати, літні дитячі табори. Деякі з цих закладів, зокрема профілакторії, бази відпочинку, літні табори, маючи раніше галузеву приналежність у фінансовому і організаційному плані, в наш час втрачають своє значення, замінюючись закладами, працюючими на комерційній основі.

Підсумовуючи вищезгадане, проведена систематизація закладів і об'єктів міської рекреації за їх характеристикою: розташуванням у місті, віковою ознакою мешканців, тривалістю і частотою відвідувань (табл.1).

Таблиця 1 Порівняльна характеристика осередків рекреації

Види міської рекреації за їх функціями	Характеристика рекреації												
	Розташування в місті				За віковою ознакою			тривалість			Частота відвідування		
	Загальноміська	Рекреаційна зона	Локальне	За межами міста	Дітяча	Доросла	Змішана	Короткочасна	Тривала	Сезонна	Повсякденна	Періодична	Епізодична
	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Утилітарна													
Майданчики дитячі			■		■			■			■		
Парки загального користування	■	■			■	■	■	■		■	■	■	■
Парки обмеженого користування	■			■		■	■	■					■
Спеціалізовані парки	■			■			■	■		■			■
Бульвари, сквери	■	■					■	■				■	■
Місця проведення масових заходів: концертів, фестивалів тощо	■			■			■	■					■
Культурно-розважальні місця відпочинку мешканців	■	■	■		■	■	■	■				■	■
Спортивна													
Спортивні майданчики для фіззанять		■	■		■	■		■		■		■	
Стадіони	■	■			■	■		■		■		■	■
Осередки для занять спеціальними видами спорту	■	■			■	■		■		■		■	
Тенісні корти, боулінг-клуби		■			■	■		■				■	
Майданчики для гри в гольф				■		■		■		■			■
Мережа рекреаційних велодоріжок	■	■		■		■	■	■		■		■	
Навчальна і культурно-розважальна													
Палаци школярів, центри розвитку дитини	■	■			■			■			■		

Види міської рекреації	Характеристика рекреації													
	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	
1														
заклади самодіяльної творчості	■	■			■	■		■			■			
молодіжні клуби	■	■				■		■			■			
Музеї, галереї мистецтв	■						■	■	■					■
Осередки архітектурної і культурної спадщини	■			■			■	■	■					■
Туризм, відпочинок														
Бази відпочинку				■		■	■		■	■				■
Турбази, кемпінги				■		■	■		■	■				■
Природні заповідники				■			■	■		■				■
Рибальство, мисливство				■		■		■	■	■				■
Сади, городи				■		■	■		■	■		■		
Лікувально-оздоровча														
Спеціальні відділення реабілітації і релаксації				■	■	■			■					■
Спа-салони, шейпінг, фітнес		■				■		■				■		
Дитячі оздоровчі табори				■	■				■	■				■

На основі систематизації рекреаційних об'єктів, їх положення в ієрархії рекреаційної системи, основних ознак і сучасних процесів рекреаційної діяльності може здійснюватися моделювання рекреаційної сфери у міському середовищі. В організаційному аспекті важливою складовою є задача розміщення рекреаційних об'єктів в структурі міста, скерована на її неоднорідність в різних частинах міста, вироблення містобудівних засад розміщення таких об'єктів.

Загальноміська рекреаційна мережа в розрізі складових цілісних утворень – утилітарної, спортивної, культурно-розважальної і лікувально-оздоровчої рекреації передбачає визначення оптимального розміщення рекреаційних об'єктів, удосконалення їх функціонування і розвитку, перспективного формування. Вирішення цієї проблеми стає предметом діяльності органів місцевого самоврядування, архітекторів-містобудівників, інвесторів і самих містян. В організаційному аспекті моделювання міської рекреаційної сфери відбувається на основних методичних засадах:

- класифікація об'єктів рекреації, диференційованих за їх видами і положенню в загальноміській рекреаційній мережі;
- розрахунки об'єктів рекреації з урахуванням вже існуючих і перспективних потреб;

- аналіз рекреаційних ресурсів за умов сприятливості їх для різних видів рекреаційної діяльності та можливості їх освоєння і використання;
- структурування рекреаційної мережі шляхом районування і зонування міського плану щодо розміщення об'єктів відповідно до циклів рекреаційної діяльності.

Території масового відпочинку жителів міста набувають все більшої популярності. Стратегія удосконалення і розвитку цієї сфери розробляється у концептуальних програмах і проектних матеріалах для багатьох міст України. Прикладами таких розробок є концептуальні підходи до відтворення рекреаційної сфери Києва і його приміської зони, втілені в його генеральний план [8].

На прикладі міста Львова можна простежити великий природний потенціал для розвитку міської рекреації. До основних можна віднести історичний парк «Високий замок», Стрийський парк – найвишуканіший серед парків Галичини і Європи, а також Національний парк «Шевченківський гай», розроблений і побудований в 1974-1975 рр. в складі проекту комплексної зони відпочинку Львова. Ці парки стали головними природно-ландшафтними атракціями міста. Рекреаційна зона з парками Знесіння¹, Личаківським, Залізна вода, Софієвкою, Снопківським, Погулянка формується у східного краю Львівської улоговини; в центральній частині – парк Івана Франка, Цитадель; південної сторони – Стрийський парк, парк імені – Б.Хмельницького, Горіховий гай. На півночі – парк Левандівка, імені 700-річчя Львова.

Перелічені парки є тим резервом рекреаційного потенціалу, які при належному рівні благоустрою і атрактивності можуть забезпечити потреби мешканців районів міста за допустимою транспортною доступністю і віковою категорією [10].

Багато з цих парків відчувають наступ антропогенного фактору – забудови або внесення в паркові території непритаманних їм функцій. Неупорядкованими і неосвоєними є території Скнулівського парку, Кортумової гори, парків по вулицях В. Великого і І. Виговського та багато відкритих територій в периферійній частині міста. Новий житловий район Сихів, де основна увага приділялась спорудженню житла по суті не має рекреаційної зони: її можуть створити Сихівський парк разом з зеленими територіями вздовж річки Зубра.

¹ природний парк "Знесіння" у місті Львові є найбільшим інтегрованим природно-територіальним комплексом, навколо якого інтенсивно розвивається місто та пронизує функції громадських просторів у природний ландшафт [9]

Рекреаційна мережа у Львові, як і в більшості міст України - поліфункціональна і складається із об'єктів різного профілю – унікальних і стандартних – спортивних, культурно-розважальних, дитячих. Серед спортивних закладів – унікальна споруда Арена-Львів зробила Львів одним із міст міжнародного футболу. Активізуються численні спортивні комплекси, Клуби, водно-спортивні заклади, що задовольняють потреби різних верств населення в активному відпочинку. Заклади культури і мистецтва, музейні комплекси, виконуючи освітньо-пізнавальну функцію стають місцем проведення різноманітних мистецьких заходів.

Великою популярністю як місця відпочинку користуються водні джерела – природні (озера Винниківське, Левандівське, Піскові озера) та штучні – басейни «Медик» та «Динамо». Для такого міста як Львів з дефіцитом водоймищ, великого значення набувають заклади для відпочинку на воді і занять водними видами спорту- аквапарки. В проектному прогнозі до вже існуючого Аквапарку на вул.Кн.Ольги намічено будівництво нового по вул.Городоцькій.

Найбільшу увагу в міській рекреації приділено дітям і молоді. Крім діючих у місті будинків дитячої творчості, станцій юних натуралістів, центрів розвитку дитини – міських і районних, передбачається дитячий центр і клуб в центрі міста, дитячі сектори в паркових зонах, мультиспортивний зал при міському будинку творчості, креативна міжнародна школа по вул. Хуторівка, а також – розважальні дитячі осередки в крупних торговельних центрах.

Дослідження місць повсякденного відпочинку виявило їх помітну недостатність, а часом і повну відсутність у центральній частині міста, в районах по вул. Городоцькій. Шевченка, Б.Хмельницького, Північному планувальному районі. Міські програми по створенню і облаштуванню місць відпочинку працюють під патронатом місцевих органів влади. Рівень забезпеченості територіями відпочинку хоч і зростатиме, але багато районів міста буде зазнавати їх дефіцит, зважаючи на віддаленість їх від центрів попиту.

Таким чином, міська рекреація, як одна із складових життєдіяльності людини має вирішуватись у планувальній структурі цілого міста – на стадії генерального плану, детальних планах окремих районів, спеціальних програмах, які скеровані в кінцевому результаті на збагачення міського середовища.

ВИСНОВКИ

Міська рекреаційна система в наш час зазнає деградації, особливо в сельбищних територіях через ущільнення забудови, неконтрольоване

будівництво, що призводить до знищення зелених зон і осередків відпочинку. Це змушує відшукувати нові резервні території за ступенем придатності їх для різних видів рекреаційної діяльності на основі комплексного аналізу та оцінки просторових і матеріальних ресурсів.

Територіальні об'єкти рекреаційної мережі, як традиційні, так і нові, створені для різних вікових і соціальних груп населення, об'єднуються і єдиною структурованою системою на основі районування міського простору.

Для прогнозування напрямків розвитку міської рекреації визначаються пріоритети містобудівної політики по черговості освоєння територій під нове та трансформоване рекреаційне середовище. Обґрунтування розміщення і облаштування цих територій з інфраструктурою здійснюється на основі соціологічних обстежень та розрахунків потреб різних груп мешканців та можливостей рекреаційних ресурсів.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Містобудування : довідник проектувальника / за заг. ред. Т. Ф. Панченко. - 2-е вид., доп. - К. : Укрархбудінформ, 2006. – 190 с.
2. Любіцева О.О., Кочеткова І.В. Теоретичні та прикладні питання рекреаційно-туристичного природокористування в столичному місті // Туристична наук.бібл. Культура народів Причорномор'я №76 – 2009 – с.136-138.
3. Величко В.В. Організація рекреаційних послуг. Навч.посібник // В.В.Величко. Харківський національний університет міського господарства ім.О.М.Бекетова. – Х.ХНУМГ ім.О.М.Бекетова, 2013-202с.
4. Концепція комплексного впорядкування міського простору м.Києва. Інформаційний ресурс: <https://kievcity.gov.ua>.
5. Парки, сади ДБН Б.2.2-5:2011. Благоустрій територій. Розділ 5.2
6. Класифікація парків – Lib Time // Інформаційний ресурс <https://libtime.ru>.Строительство.
7. Hobbs D.,Lister S. Receiving shadows: night-time economy // Brit.j.ofsociology – L., 2000,-vol. 51 №4
8. Дюжев С.А.Генеральний план м.Києва на період до 2020 р: відтворення рекреаційної сфери//Наук.-техн. Збірник містобудування і територіальне планування. – Вип.№13. – КНУБА, 2002. – С.53-82.
9. Sosnowa N., Tupis S. Protection of natural landscapes of a city and their use as recreational and public spaces (based on the example of Znesinnia regional landscape park (Ukraine) / Przestrzeń i forma: Czasopismo naukowe / Scientific journal of Polskiej Akademii Nauk. – № 21. – Szczecin, Wydawnictwo Uczelniane Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego. – 2016. – S. 203-212.

10. Idak Y., Rusanova I. Landscape architecture objects in city morphology formation / AS. 2016; Volume 2, Number 2

* - Ілюстрації до статті взято з електронних ресурсів:

http://kk.sites.itera.dk/apps/kk_legepladser_ny/index.asp

<https://uk.wikipedia.org/wiki/Савич-парк>;

<http://www.wypoczynekizdrowie.pl/artykuly/431,najlepsze-miejskie-plaze-w-polsce>

Мещерякова О.М.,
к.арх., доцент Русанова И.В.,
Национальный университет “Львовская политехника”

АСПЕКТЫ ГОРОДСКОЙ РЕКРЕАЦИИ

В контексте рассмотрения основных проблем городской рекреации, классифицированы объекты рекреации по функциональному назначению, расположению в городе, продолжительности и периодичности посещения. Проведено ранжирование объектов в городской рекреационной системе. Определены современные направления и принципы трансформации рекреационной сферы в городской среде Львова.

Ключевые слова: городская рекреация, классификация, рекреационные ресурсы, рекреационные объекты

Meshcheryakova O.,
PhD in Architecture, Associate Professor Rusanova I.,
Lviv Polytechnic National University

ASPECTS OF URBAN RECREATION

In the context of consideration of the main problems of urban recreation, the recreation cores were classified according to its functional purposes, location in the city, duration and frequency of visits. The ranking of objects in the urban recreational system was made. The modern directions and principles of the transformation of the recreational sphere in the urban environment of Lviv are determined.

Keywords: urban recreation, classification, recreational resources, recreational cores